

KULVERTPLASSERING

Kulvert i Klungsetbekken og tilstøtende fylling
Nø-Bestikkene psl. 15990-16007+5.
Øk. nr. 636.

Jernbaneverket

Dokumentnummer:

Rev.:

UB.100239-000 000

Linjen er over Klungsetbekken prosjektert med F.Pl. i en høyde av 13 m 14 m over bekkelaist og med kulvert for Klungsetbekken. På en strekning av ca. 70 m er den tilstøtende fyllingen 8 m 10 m høy. Det er utført endel grunnundersøkelser og resultatet er vist på vedlagte tegning Øk. 636.

For kulverten er det boret i de 2 tverrprofilene psl 16004 og 16004+ 5.0. Dybden til fjell er små, og løsavleiringen over fjellet består av leire. I høyre del av tverrprofilene er løsavleiringens tykkelse bare 1.5 m 2.0 m og kulverten blir her å fundamenteres på fjell. I venstre del av tverrprofilene er leirlaget maksimalt 8 m tykt og kulverten må her fundamenteres på peler som er slått til fjell. Leiren inneholder rikelig med tunne mosandlag - fra papirtykkelse og opp til et par cm. - og sandinnholdet er i gjennomsnitt smalått til 10 m 15 %. Umiddelbart over fjellet er sandinnholdet større, spesielt i fjellgryten under venstre fyllingsfot. Sandinnholdet i leiren sees å ha stor betydning både for peler til fjell som før fyllingens stabilitet. Stabilitetsforholdene for den ca. 13 m høye fyllingen ville ha vært tvilsomme om bare kohesjonskrefter i den middels faste leiren hadde gjort seg gjeldende, men med tillegg av friksjonskrefter fra sandlagene som også ved lømpelig påføring av fyllingslastene gir gode avvanningsmuligheter i leiren antas det at fyllingen kan legges ut uten fare for ras.

Stabilitetsforholdene er imidlertid ikke helt overbevisende, og det er umulig å gjøre et positivt trekk for å bedre forholdene. Ekeren peling eller kontrafylling kan sies å være noen helt tilfredsstillende løsning i dette tilfelle, og under alle omstendigheter vil slike arbeider bli dyre.

Hvis man med enkle midler kunne lette leirens avvannsing etter at en del av fyllingslasten er lagt ut ville dette være en varig og billig foranstaltning. Ved å skovle hull i leiren med f.eks. 8" skovlbor (stoplebor) og fylle hullene med gras eller sand kan man oppnå effektive, lokale avvanningsløp, og denne metoden er brukt med hell f.eks. i Sverige.

Bet foreslås at det skovles 8" hull i leiren under den venstre halvdel av fyllingen i 4 rader, 2 rader i henholdsvis 4 og 8 m avstand fra kulverfundamentet på begge sider av den nedre halvdel av kulverten. Innbyrdes avstand mellom hullene bør ikke være større enn 4 m, og det blir da i alt ca. 20 hull. Umiddelbart etter skovling fylles huller

med sand, og sanden kan gjerne være finkornig om den bare er lett vanngjennomslippelig. De enkelte skovlhuller bør være så dype som mulig, men selv om de bare kan børes et park meter ned under underkant törrskorpe før hullet siger igjen i bunden kan de allikevel i sandfylt stand få god drengsvirkning.

Det antas at disse ca. 20 sandfylte hull kan utføres av 2 mann på 1 uke. Terrenget over skovlhullene bør avdekkes med 1/2 m sand.

Det er en uttrykkelig forutsetning at den opp til 13 m høye jordfyllingen legges ut i f.eks. 3 høyder slik at såvel undergrunnen som fyllmassene får tid til å bli endel komprimert før fyllingen føres opp i full høyde.

På strekningen ca. pel 15996 til 16003 i en lengde av ca. 70 m er fyllingshøyden 8 a 10 m, og dybden til fjell under terreng er her ca. 10 m. Dreiebeiningene i midtlinjen pel 16001 og 16002+3 tyder på at leiravsetningen her er relativt fast. I et grottl for stikkrenne, som skjærer linjen i pel 15998+5, er leiren under törrskorpen ganske løs, men enkelte fastere tynne sandlag er registrert. Det er sandsynlig at leiren også her inneholder så mye sand at fyllingen kan legges ut uten kontrafylling. Det var her forutsatt opptatt et par prøvesærier til nærmere påvisning av grunnforholdene, men markarbeidet måtte hösten 1946 avbrytes på grunn av sykdom. Vurdering av stabilitetsforholdene må derfor utstå til våren 1947.

O s l e d e n 20 januar 1947.

A. Skarv Haug

